

በረዶ በበጋ ዝናብም በመከር እንዳይገባ፤ እንዲሁ ለሰነፍ ከብር አይገባውም።

2 እንደሚተላለፍ ድንቢጥ ወዲያና ወዲህም እንደሚበርር ጨረባ፤ እንዲሁ ከንቱ እርግማን በማንም ላይ አይደርስም።

3 አለንጋ ለፈረስ፤ ልጓም ለአህያ፤ በትርም ለሰነፍ ጀርባ ነው።

4 አንተ ደግሞ እርሱን እንዳትመስል ለሰነፍ እንደ ስንፍናው አትመልስለት።

5 ለራሱ ጠቢብ የሆነ እንዳይመስለው ለሰነፍ እንደ ስንፍናው መልስለት።

6 በሰነፍ መልእክተኛ እጅ ነገርን የሚልክ እግሮቹን ይቆርጣል ግፍንም ይጠጣል።

7 እንደሚንጠለጠሉ የአንካሳ እግሮች፤ እንዲሁም ምሳሌ በሰነፎች አፍ ነው።

8 ለሰነፍ ከብርን የሚሰጥ ድንጋይን በወንጭፍ እንደሚያስር ነው።

9 እሾህ በስካር እጅ እንደሚሰካ፤ እንዲሁ ምሳሌ በሰነፎች አፍ ነው።

10 ዋና ሠራተኛ ሁሉን ነገር ይሠራል፤ ሰነፍን የሚቀጥር ግን መንገድ አላፊውን እንደሚቀጥር ነው።

11 ወደ ትፋቱ እንደሚመለስ ውሻ ስንፍናውን የሚደግም ሰው እንዲሁ ነው።

12 ለራሱ ጠቢብ የሆነ የሚመስለውን ሰው አየኸውን? ከእርሱ ይልቅ ለሰነፍ ተስፋ አለው።

13 ታካች ሰው። አንበሳ በመንገድ አለ፤ አንበሳ በጎዳና አለ ይላል።

14 ሣንቃ በማጠፊያው ላይ እንደሚዞር፤ እንዲሁ ታካች ሰው በአልጋው ላይ ይመላለሳል።

15 ታካች ሰው እጁን ወደ ወጭት ያጠልቃል፤ ወደ አፉም ይመልሳት ዘንድ ለእርሱ ድካም ነው።

16 ታካች ሰው በጥበብ ከሚመልሱ ከሰባት ሰዎች ይልቅ ለራሱ ጠቢብ የሆነ ይመስለዋል።

17 አልፎ በሌላው ጥል የሚደባለቅ ውሻን በጅራቱ እንደሚይዝ ነው።

18 ትንታግንና ፍላጻን ሞትንም እንደሚወረውር እንደ ዕብድ ሰው፤

19 ባልንጀራውን የሚያታልል። በጨዋታ አደረግሁት የሚል ሰውም እንዲሁ ነው።

20 እንጨት ባለቀ ጊዜ እሳት ይጠፋል፤ ጆሮ ጠቢ በሌለበትም ዘንድ ጠብ ጸጥ ይላል።

21 ከሰል ፍምን እንጨትም እሳትን እንዲያበዛ፤ እንዲሁ ቍጡ ሰው ጠብን ያበዛል።

22 የጆሮ ጠቢ ቃል እንደ ጣፋጭ መብል ነው፤ እርሱም እስከ ሆድ ጉርጆች ድረስ ይወርዳል።

23 ከፋት በልቡ ሳለ ፍቅርን የሚናገር ከንፈር በብር ዝገት እንደ ተለበጠ የሸክላ ዕቅ ነው።

24 ጠላት በከንፈሩ ተስፋ ይሰጣል፤ በልቡ ግን ተንኩልን ያኖራል።

25 በልቡ ሰባት ርክሰት አለበትና በቃሉ አሳምሮ ቢናገርህ አትመነው።

26 ጠላትነቱን በተንኩል የሚሸሸግ፤ ከፋቱ በጉባኤ መካከል ይገለጣል።

27 ጉድጓድን የሚምስ ይወድቅበታል፤ ድንጋይንም የሚያንከባልል ይገለበጥበታል።

28 ሐሰተኛ ምላስ ያቆሰላቸውን ሰዎች ይጠላል፤ ልዝብ አፍም ጥፋትን ያመጣል።